

JAZ

De Koffi Kwahulé

Direcció **Raimon Molins**

Sala Atrium

Del 29 de juny al 24 de juliol

L'obra

Faula poètica, recital musical, cant identitari, himne a la dona.
Una dona. Una ciutat. Un interrogatori. Una nota.

JAZ és un text modern, contemporani i universal. El quart món vist i viscut des de la pell de Jaz, una espècie d'àngel a l'infern, una dona que ha estat brutalment desposseïda de la seva creença en la innocència i la bellesa del món.

Jaz és el seu nom. Potser té a veure amb la música. Potser no. Jaz no ho sap. No sap res més. Sempre l'han anomenat així. Després de tot, potser Jaz no és el seu nom. Jaz pràcticament no parla d'ella. D'altra banda, Jaz parla molt poc.

És per culpabilitat? Però si Jaz no parla, la seva amiga parlarà per ella.

Què sabem de Jaz? Que és bonica com un lotus. Que viu entre la plaça Blau de Xina i el carrer Groc d'Ou, entre els lavabos públics del barri i l'habitació de criada.

Podem anomenar a això viure? O potser és més aviat ser invisible? Però ser invisible als ulls del món no evita en canvi la mirada depredadora de l'home, el desig de muntar, el desafiament...

Jaz és el seu nom. Però què en sabem d'ella?

L'escriptura poètica de Koffi Kwahulé es fa magníficament paraula carnal, per dir i evocar aquests "cossos innocents on el món ve a inscriure's amb tota l'amplitud de la seva violència" i fer de Jaz, un espectacle de bellesa, de finesa, i d'emocions. Al fil del seu recital es dibuixa el món de Jaz: una ciutat sinistre i mítica; la seva amiga bonica com per despertar els morts; l'home amb mirada de Crist...

Les més belles flors de lotus creixen entre els excrements.

En una llengua carnal i tallada a ganivet, Koffi Kwahulé proposa en aquest monòleg una exploració sensitiva del nostre món urbà i de la seva animalitat.

"Amb Jaz, l'aposta és clara : escriure un text que, sense necessitar música en el sentit propi, fos en ell mateix jazz. Abans, buscava una història, un tema, i escrivia. Avui, per a Big Shoot, P'tite Soullillure o Jaz, parteixo d'un embrió d'història. No sé, ni tan sols després d'haver-los escrit, quins en són els temes. Ja no puc dir: això parla de tal o tal cosa. Simplement, sentia que havia de prendre alguna cosa d' un extrem i dirigir-me fins on això em pogués portar"

Koffi Kwahulé

Koffi Kwahulé

Autor, director, i comediant. Nascut el maig de 1956 a Abengourou (Costa d'Ivori).

Koffi Kwahulé s'ha format a l'Institut National des Arts d'Abidjan. El 1979 entra a l'escola Nacional Superior des Arts i Tècniques del Teatre de París (rue Blanche) on rep el primer premi de Comèdia moderna. Després continua els estudis a l'Institut d'estudis teatrals i cinematogràfics a la Sorbonne Nouvelle (París III) on obté el Doctorat d'Estudis teatrals.

Des d'“Aquesta vella màgia negra” (1993) a les obres més recents: “Jaz” (1998), “P'tite-Souillure”, “Big Shoot” i “Misterioso-119”; el teatre de Koffi Kwahulé és elaborat a través del jazz i aquesta relació supera àmpliament la simple temàtica; el jazz és a l'interior de la seva escriptura i estructura la poètica del seu teatre, com la musicalitat de la llengua. La seva escriptura s'inscriu en reacció als cànons tradicionals i s'alimenta d'elements tan diversos com heterogenis, desplaçant-se constantment d'un continent a un altre, travessada per l'oralitat, per aglutinar una suma de cultures. La majoria de les seves obres han estat traduïdes a l'anglès, l'alemany, el búlgar, el neerlandès, l'italià, el flamenc, el txec, el grec i l'eslovac.

El 2006 publica la seva primera novel·la *Babyface*, d'edicions Gallimard, per la qual rep el Gran Premi Ahmadou Kourouma 2006 i el Gran Premi Ivorià de les Lletres 2006.

“Mai he pretès escriure un teatre Africà. (...) La meva escriptura no és africana, en ella no hi ha més que la meva pròpia experiència, i és irremplaçable, amb els seus errors i les seves febleses. Jo vull compartir aquesta experiència: el que estimo del teatre és la necessitat de la presència de l'altre. Sense aquesta presència, el teatre no existeix”.

Kwahulé i el jazz

Arts de l'efímer

“Sempre he percebut el jazz com una música teatral. Una orquestra filharmònica produeix un so, mentre que en el jazz hi ha una dimensió visual. Molts músics de jazz són gairebé comedians per naturalesa: Armstrong, Waller, Gillespie...”

“M'agrada aquesta sensació d'embolcallament de la sala de cinema, propera al calor del club de jazz. Allò que podria salvar el teatre avui és una nova relació en l'espectacle. Buscar una emoció que passa pel cos abans d'atènyer el cap, i no el contrari. Com en el jazz”.

“Un s'adona avui que el jazz és el so d'aquest món, de la nostra època, amb les seves imperfeccions i conflictes. L'escriptura, per ser plenament contemporània, necessita sons contemporanis. El jazz és una música que es renova sense parar. És la música de tots, l'orgull del nostre segle, i inspira arreu als creadors. Ha aconseguit sotmetre el so al món. I és una música teatral, en la seva brutalitat, en l'evidència de la seva presència. No sé per què el teatre no s'ha apoderat des de fa molt de temps del jazz: són dues arts de l'efímer, dues arts que ens escapen, dues arts del fracàs; dues arts germanes, que parlen de la mateixa part d'humanitat”.

NOTA: Extrets d'una entrevista a Koffi Kwahulé realitzada per Gilles Mouëllic

Fitxa artística

JAZ Larna Teatre i ATRIUM Producció

Autor

Koffi Kwahulé

Direcció

Raimon Molins

Repartiment

Txell Manyoses

Mireia Trias

Direcció musical

Roger Junyent i Cecília Clarés

Interpretació musical

Atrium Ensemble

Disseny de llums

Raimon Rius

Escenografia

Larna Teatre // Atrium

Vestuari

Larna Teatre // Atrium

Traducció

Raimon Molins i Mireia Trias

Disseny Gràfic

Joan Bacardi

Cap tècnic del teatre

David Valero

Premsa i comunicació

COMEDIA

Durada de l'espectacle **75 minuts sense pausa**

Currículums

RAIMON MOLINS *direcció*

Actor i director. Llicenciat en Filologia per la UB. Format a Barcelona, al Col·legi del Teatre de Barcelona. Els anys 1993/1994 complementa la seva formació a París amb el professor del Conservatoire de Paris, Pascal Decolland i professors del Théâtre National de Bretagne (TNB) com Françoise Bette o Jean-Paul Wenzel.

Com a actor ha treballat al Teatre Lliure en produccions com *Enemic de classe*, *Fashion*, *Feeling*, *Music*, *Els Bandits*, *Salvats*, *L'hort dels cirerers* o *Backlot Sessions* (Josep Mª Mestres, Lluís Homar, Lluís Pasqual, Txiqui Berraondo-Ferran Carvajal). També ha treballat al Teatre Nacional de Catalunya (TNC) en les produccions de *Solness*, *el constructor*, *La filla del mar* i *Món Brossa* (Josep Mª Mestres, Franco di Francescantonio, Carme Portaceli), amb la companyia Anglesa Heightened Reality a Londres a la producció Anglesa d' *Ay! Carmela* (Riverside Studios, London). En el teatre privat ha treballat a produccions com el *Somni d'una nit d'estiu* de Shakespeare al Teatre Borràs, Principal, Festival Shakespeare de Santa Susanna, Tàrrrega, així com a *Dalirium* (Gira catalana), *Les Precioses Ridícules*, *IQ-100* al Poble Espanyol, *Hamlet - Laforgue* (Dir. Jordi Prat i Coll-Sala Atrium), etc.

Com a director ha dirigit *El poema de Nadal* (Espectacle de teatre - dansa) de gira per Catalunya i Barcelona, *Treball d'amor perdut* a la Quadra Nova d'Hostalets de Balenyà, *Perdida en los Apalaches* a l'Artenbrut i posterior gira per Catalunya i Espanya (Subvencionat pel Ministerio de Cultura), *Follia d'amor* de Sam Shepard subvencionat pel Govern d'Andorra, *La veu dels poetes morts* interpretada per Carme Contreras (Sala Muntaner, 2010), *Huis-Clos* de J-P Sartre a la Sala Atrium.

Ha estat professor al Col·legi del Teatre de Barcelona, Estudis de teatre, l'Institut del Teatre, UB i Atrium Estudi.

És fundador d'ATRIUM.

TXELL MANYOSES *actriu*

Llicenciada en Comunicació Audiovisual a la Universitat Autònoma de Barcelona i diplomada en Interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona i en Comèdia de l'Art a la SIAC (Itàlia), completa la seva formació amb cursos de tècnica Stanislavsky al Col·legi del Teatre, amb el professor Boris Rotenstein, amb cursos d'entrenament actoral i d'Estudi d'Escenes a Atrium Estudi i amb un curs de direcció amb Jordi Prat i Coll al mateix estudi.

Com a actriu participa a *La Marea* (direcció Mariano Penzotti) dins el Festival Temporada Alta; a *Pim, Pam, Pum* (direcció Montse Bonet) amb la companyia Males Companyies, muntatge que rep la Menció especial Mostra de Teatre de Barcelona; i és actriu als muntatges *Contando Cortázar* i *Potser ja seré lluny* amb la companyia Larna Teatre

També treballa com a actriu i ajudant de direcció a *Tres sombreros de copa* (direcció Víctor Álvaro) i a *La Strada* (direcció Xicu Masó) al Teatre Romea.

És actriu i cantant a *Sweeney Todd*. Dir: Jordi López. Premi Guineueta al Millor espectacle teatral.

És professora de teatre per a infants, joves i adults i codirectora de l'Estudi de formació teatral Platea. Dirigeix la companyia La nena del pollastre.

MIREIA TRIAS *actriu*

Actriu. Postgraduada en Gestió Cultural a la UOC i Llicenciada en Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra.

És Diplomada al CNSAD (Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de Paris) i al Col·legi de Teatre de Barcelona. També rep cursos d'Entrenament Actoral i altres monogràfics a Atrium Estudi.

Com a actriu ha treballat en diversos muntatges teatrals per a sales alternatives i a França en els muntatges: *Antigona ou la pitie*, de Garnier (direcció Nada Strancar); *Les frères ennemis*, de Racine (direcció Nada Strancar); i *Medée-Materiaux* (direcció: Daniel Mesghish).

També ha fet d'ajudant de direcció a *5 noies que porten el mateix vestit* (direcció Jordi Mesalles) ESAD i ha dirigit *Contando Cortázar* (sobre Julio Cortázar) i *Potser ja seré lluny*. Recital dramatitzat de sobre M. Martí i Pol.

Com a pedagoga ha estat professora de Teatre i gestora cultural de l'associació *Forn de teatre Pa'tothom*, és professora de l'Estudi Atrium i imparteix diversos cursos de comunicació i expressió per les universitats de Barcelona, Girona, Lleida i la UPC i per empreses privades.

ATRIUM ENSEMBLE *direcció musical*

Els directors musicals d'aquest conjunt instrumental són Roger Junyent i Cecília Clares. L'interès per la interpretació històrica de la música és el que va portar a aquests dos violinistes a especialitzar-se en l'àmbit de la Música Antiga. Roger Junyent i Cecília Clares s'han format a l'Institut für Alte Musik de Trossingen (Alemanya) un de les majors centres per l'especialització de la Música Antiga d'Europa.

Roger Junyent, comença els seus estudis musicals a l'escolania de Montserrat. Continua la seva formació al conservatori de Barcelona. Acaba amb les màximes qualificacions l'any 2003 amb el professor de violí Corrado Bolsi. Titular de l'Orquestra simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida des de la seva creació. En l'àmbit de la música antiga, comença els seus estudis amb la violinista Alba Roca. Ha participat en diversos cursos d'especialització en interpretació històrica amb Manfredo Kraemer, Pedro Gania, Rüdiger Lotter, Lucy van Dael. El febrer de 2010 acaba el màster en interpretació històrica a la Staatliche Hochschule für Musik a Trossingen amb el violinista Anton Steck.

És col·laborador habitual dels grups barrocs "Margaretha Consort" (Holanda), el grup "Concejo Abierto" (País basc) i l'Orquestra Barroca Catalana.

Cecilia Clares inicia els seus estudis de violí a l'edat de 8 anys al Conservatori Superior de Música de Múrcia. Posteriorment ingressa al Conservatori Superior de Música de Zaragoza amb el professor Rolando Prusak i el Cuartet Casals en música de cambra. És en aquest Conservatori on finalitza el Grau Superior de Violí el juny de 2006.

Com a violonista barroca estudia al Staatliche Hochschule für Musik, Trossingen (Alemanya), Postgrau en Música Antiga amb els violonistes Anton Steck y Rüdiger Lotter. El juliol de 2008 guanya la beca Wardwell de la Fundació Humboldt a Berlín.

Entre els anys 2009 i 2010 és membre de la EUBO (European Union Baroque Orchestra) o participa en gires per tot Europa amb violonistes i directors com Enrico Onofri, Margaret Faultless, Chiara Bianchini, Lars Ulrik Mortensen, Ton Koopman y Christina Pluhar.

Habitualment col·labora amb les orquestres barroques "L'Incontro Fortunato", Orquesta Barroca de Salamanca, Orquesta Barroca Catalana, Orquesta Barroca de Trossingen, Margaretha Consort, Academia Montis Regalis, New Century Baroque i Atrium Ensemble.

Atrium Ensemble és una formació que compren diverses èpoques i funcions, des de l'època del primer barroc (segle XVII) fins a l'època contemporània. L'estructura pretesament oberta del grup permet adaptar-se a les necessitats d'un ampli repertori.

Basa el seu treball en la interpretació històrica, que es fonamenta en diversos aspectes: reconeixement del context social, polític, religiós i històric de l'època així com també coneixement dels tractats de l'època i els seus instruments, entre d'altres. Un altre aspecte fonamental de la formació és la voluntat d'oferir concerts propers on el públic experimenti amb la música i interactuï.

Un dels objectius del conjunt és el d'acompanyar de forma musical la programació de la companyia resident a la Sala. Així doncs, d'entrada, els concerts i espectacles que produeixen vénen donats per la programació que es decideix a la Sala permetent una coherència i més cohesió entre les diferents disciplines i els objectius de la Sala.

RAIMON RIUS *disseny de llums*

Estudia disseny gràfic, procediments pictòrics i il·lustració publicitària a la Llotja entre d'altres. Comença com a tècnic de llums i dissenyador a Vilanova, a les companyies del Toni Albà, Companyia Kràmpack així com als Festivals de Sitges, Tàrraga i al Teatre Malic.

Des del 2003 és tècnic fixe del Teatre Lliure on ha realitzat els dissenys de llum de *The little Jesus, Un tal ímpetu vital, Choque#1, VOS i El fervor de l'esperança*, entre d'altres.

Ha treballat en els darrers muntatges de la directora Carol López: *Last Chance, En defensa del mosquits albins, De Carles Flavià, Germanes i Boulevard*.

Ha treballat per al Gran teatre del Liceu, pel Tantarantana, pel Teatre Lliure, per la Villarroel, Festival Temporada Alta, el TNC, el Club Capitol i l'Institut del Teatre.

Alguns dels espectacles en els que ha treballat també són: *Les amargues llàgrimes de Petra Von Kant, Folie à 2, Els físics, Entrañas, If music be the food of love..., La cena i Puputtytö*.

Amb Atrium treballa en la il·luminació de *Treball d'amor perdut* dins el cicle de Shakespeare a la Quadra a Osona. I coincidint amb l'obertura de la Sala Atrium de Barcelona, treballa en la producció *Huis Clos-A Porta Tancada*.

Institut de Cultura de Barcelona
Departament de premsa

La Rambla, 99
08002 Barcelona

Telèfon
933 161 069

Correu electrònic
premsaicub@bcn.cat

Webs
<https://eicub.net/?grup=Grec2011>

www.bcn.cat/grec